

hogy hozzánk jövet megint jelentkezett szokásos tavaszi nyelőcsőgörcse. Az meg mi? Nem emlékszem, hogy valaha is betegségre panaszkodott volna.

Jó hangulatú, vidám beszélgetésünk során örömet akartam szerezni Lacinak, és megmutattam új könyvem kefélenyomatán az ajánlást:

*„Kardos Lászlónak, s az egykori népi kollégistáknak,
dolgotat tevő barátainak.”*

Meglepte, finoman elpirult és mosolyogva azt mondta „no csak”. Hazakészülődtek. Taxit hívott, de még pár sort írt a fiának szóló levélre Amerikába. Vidám, élcelődő sorok voltak. Negyedóra múlva Pogány Mari telefonált. Laci lebukott a taxiban az ülésről. Bevitte a legközelebbi klinikára. Mire odaértem, Laci halott volt.

Néha összejövünk a fényes szelek baráti körében, de egyre gyakrabban csak temetéseken találkozunk. Már nem emlegetjük a kollégiumi mozgalom reneszánszát. Sejtésem a népi kollégiumi mozgalom születéséről és lassú haláláról ma már bizonyosságnak tűnik: a NÉKOSZ lelke Kardos Laci volt.

BELICZAY MÁRIA GRAFIKÁJA

